

Leppäkertulleni

Kirjoittanut Paavo Turakainen

Arkipäivän harmaudessa
minun tietäni valaiset
hersyvällä naurullasi,
ymmärtävällä hymyllä.

Arkipäivän huolten alla
minun mieltäni kevennät
lämpimällä katseellasi,
rohkaisevilla sanoilla.

Arkipäivän askareissa
olet aina auttavainen,
pyyteetön ja innostunut,
alati positiivinen.

Joskus huonotuulisena
sinun mielesi pahoitan
lyhyeksi tuokioksi.
Sinä ymmärrät minua,
annat anteeksi tekoni,
tylsytät sanojen säilän.

Jopa yksin ollessani
olet seurana minulle
muistellessani sinua,
yhteisiä hetkiämme,
kaihon häive katseessani.

Ystävyytesi on lahja,
valon välke kaamoksessa,
tuulen suoja tuiskusäällä,
henkä ys suven suloisen.

Kallis leppäkerttuseri,
kaunis kuoresi on kehto,
kehto kultaisen sydämen.